

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus

Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat de Legibus, de Præceptis
Decalogi, de Restitutione, ac de Contractibus

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. III. De Adoratione Sacrarum Reliquiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40673

re ab operibus fervilibus, jejunare, & iis votum offerre. Quarto, in privatis colloquiis, vel precibus eos Sanctos, vel Beatos nuncupare, & invocare, necnon Pater, & Ave in eorum honorem privatim recitare; hæc enim spectant ad cultum privatum.

Non potest tamen Episcopus diem festum in illorum honorem instituere; nec licitum est eos in litanis, aut in officio divino, ne privatim quidem, Sanctos invocare, quia litanis, & officium, ut etiam Missa, sunt cultus publici, qui scilicet ex institutione Ecclesie Sanctis exhibentur; Nec licet horum reliquias publice venerandas exponere, aut altaria, vel templa iis dedicare.

Demum Urban. VIII. 1625, prohibuit, Primo, ne istorum imagines cum laureolis, radiis, & splendoribus habeantur, ne privatim quidem. Secundo, ne ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, lampades apponantur ad testificanda accepta beneficia. Tertio, ne libri imprimantur, qui eorum gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia tanquam eorum intercessionibus a Deo accepta contineant, sine recognitione, & approbatione, primum Ordinarii, post consultos theologos, & pios viros; & sine licentia postmodum Sedis Apostolicæ. Decrevit tamen anno 1634. idem Urbanus, quod tabellæ, & imagines, quæ in posterum offeruntur, possint recipi approbantibus Ordinariis, & in secreto aliquo loco seorsim ab Ecclesia custodiri, ut si quando Deus voluerit eos canonizari, aut beatificari, extent huiusmodi sanctitatis qualescumque approbationes, Apostolicæ Sedis iudicio examinandæ. Decrevit demum Alex. VII., ne istorum imagines, etiam non principaliter, & uti supplices appositæ, Simulacra, Picturæ, Tabellæ, aut Scripturæ eorum præclara gesta representantes, aut referentes in

Ecclesiis, Sacrariis, & Oratoriis quibuscumque, & præsertim in quibus missæ Sacrificium, vel alia divina officia peraguntur, inconsulta Sacra Congregatione exponantur. Quare si non representent eorum præclara gesta, poterunt tanquam supplices exponi.

ARTICULUS III.

De Adoratione Sacrarum Reliquiarum.

- I. *Quenam dicantur Reliquia Sanctorum? Vermes, in quos eorum carnes conversæ sunt, non dicuntur Sacra Reliquia, licet materiam Sanctorum contineant.*
  - II. *Reliquia adoranda sunt eadem adoratione, qua adorantur Persona, cuius sunt reliquia.*
  - III. *Cur possit adorari adoratione larræ Crux, quæ tetigit Christum Dominum, & non pariter Asellus, qui etiam tetigit Christum Dominum?*
  - IV. *Adorari possunt Sanctorum reliquia cultu privato, si de iis moralis certitudo, aut etiam probabilis conjectura habeatur. Ut adorentur tamen cultu publico, requiritur approbatio Pontificis, aut Episcopi. Sed quid si sint dubie?*
  - V. *Quid si alicujus Sancti corpus dubius in locus cum Episcoporum approbatione colatur?*
  - VI. *Agni cerei adoratione larræ adorandi sunt. Neque possunt minio, aut alio colore pingi, Neque circa Simoniam vendi, nisi solum ratione materiae.*
  - VII. *Qui reliquias furatur, peccat peccato furti, & Sacrilegii, si grave damnum, & non levis injuria irrogetur.*
- I. **C**ertum est, Reliquias Sacras adorandas esse ex Trident. sess. 24. cap. 2. contra hæreticos; & constat

Stat tum ex universali Ecclesiæ traditione, tum ex miraculis per Sanctorum reliquias a Deo patratas. Dicuntur autem Sacræ Reliquiæ ex Azor. tom. 1. lib. 4. cap. 6. Corpora, Ossa, Cineres, vestes Sanctorum, necnon vela, panni, &c., quæ ad eorum corpora admoventur, vel ad ipsos pertinerint: Contra tamen non dicuntur Reliquiæ Sanctorum vermes, in quos eorum cineres, vel carnes conversæ sunt; quia quamvis illorum materiam primam animatam habeant, non videntur moraliter amplius ad illos pertinere; & in morali æstimatione non amplius illos representant: Quare tales vermes nullatenus adorandi sunt, tum quia est indecens, tum ne videamur illos propter se, non propter Sanctos adorare.

II. Quæritur nunc primo, Quamnam adoratione reliquiæ adorandæ sint?

Respondeo cum communi ex Azor. eadem omnino adoratione adorandas esse, quæ personæ, cujus sunt reliquiæ; unde adoratione dulciæ adorantur reliquiæ Sanctorum; hyperdulciæ vero sac. capilli, vestes, & aliæ reliquiæ Deiparæ; demum latriæ, reliquiæ Christi Domini, puta sanguis in terra relictus, præputium, crux, fæces, spinæ, clavi, sudarium, præsepe, sepulchrum. Ratio est, quia cum reliquiæ sint creaturæ irrationales, non possunt adorari ulla adoratione absoluta; ergo tantum adorari possunt adoratione respectiva per relationem, quam dicunt ad illos, quorum sunt reliquiæ; ac proinde in ipsis adoratur tanquam in imagine, seu in signo personæ, cui fuerint conjunctæ.

III. Dices cum Hæreticis; Tam Crux tetigit Christum Dominum, quam Judæi crucifigentes, labia Judæ, Asellus, in quo Christus sedit, B. Virgo, &c.; ergo si potest crux adorari

Pars II.

adoratione latriæ, ut reliquia Christi Domini, poterunt etiam hæc alia adorari.

Respondeo cum Suar., Fagund. lib. 1. cap. 32., & aliis communiter, negando consequentiam. Ratio est, quia, ut supra diximus, quamvis hæc omnia contineant totum id, ratione cujus adorari possent adoratione latriæ, cum Christum Dominum tetigerint, tamen est specialis ratio, cur non debeant adorari; quia scilicet non habent moraliter representare Christum Dominum, sicut habet Crux, reliquiæ, & imago; Unde sine scandalo adorari non potest Beata Virgo adoratione latriæ, nec ullatenus labia Judæ, aut ipsi crucifigentes, obstante eorum impietate; neque Asellus sine indecentia, &c.

IV. Quæritur secundo, quando reliquiæ adorari possunt cultu privato, quando publico, quando absolute, quando vero conditionate?

Respondeo cum Suar., Pal., & aliis posse coli cultu privato, quando habetur moralis certitudo, quod sint veræ; ad quod sufficit testimonium unius fide digni, vel alia probabilis conjectura; videlicet si a defuncto viro probato, qui eas colebat, acceperis: Ut publico tamen cultui exponantur, debent a Pontifice, vel Episcopo approbari, ex cap. *Cum ex eo, de Reliq.*, & ex Trident. loc. cit.: Quamvis autem non sit licitum reliquias non approbatas approbatis miscere, & publico cultui exponere, licitum tamen est ex Sanch., Pal., Dian. contra Bonac. Crucem in altari collocandam reliquiis non approbatis ornare, quia in tali casu sola crux exponeretur publico cultui, & reliquiæ cultui privato, ad quem satis est, ut diximus, moralis certitudo de earum veritate. Quod si dubiæ sint, ne privatim quidem coli debent; nisi sub conditione, sed vel in loco decenti culto.

stodiendæ, vel reverenter concremandæ, & in piscinam mittendæ. Cæterum quando probabilis adest conjectura, quod sint veræ, adorari debent absolute, ut diximus de hostia consecrata.

V. Quod si aliqui dicant, corpus alicujus Sancti esse in uno loco, aliis perhibentibus esse in alio, certe ubi Episcopi approbatio præcessit, adorari debet absolute; quia vel, ut ait Theodoretus lib. 8. ad Græcos, Corpus est utrobique, licet non utrobique integrum, vel, ut ait Suar., propter unitatem ejusdem nominis reliquiæ unius Sancti tribuuntur alii Sancto; & talis error non esset in substantia, quasi vero illæ reliquiæ non sint alicujus Sancti, sed solum in conditione, quatenus creditur corpus esse unius Sancti, cum sit alterius.

VI. Quæritur ultimo, Quanam adoratione adorandi sint agni cerei, qui a Pontificibus non solum primo anno sui Pontificatus, sed etiam deinde septimo quoque anno benedicuntur solemniter, & Chrismate consecrantur?

Respondet cum Azor., & Vasq. adorandos esse tanquam imagines Dei, quam representant sub figura Agni; atque adeo adoratione latria, sicut adoratur Crux. Ubi notandum, excommunicationem incurrere, qui hujusmodi agnos pingunt, aut depingi, vel minio, auro, aliove colore affici curant, necnon qui eos vendunt; quamvis, ut notat Sanch., & Bonac., qui eos venderet tantum ratione materiæ, ut venduntur calices, excommunicationem non incurreret; quia solum venditio simoniaca prohibetur.

VII. Qui reliquias furatur, jure communi nullam excommunicationem incurrit, sed peccat graviter peccato sacrilegii, & furti, quando dignitas, & æstimatio reliquiæ tanta est, ut per ejus furtum irrogetur grave damnum,

& non levis irreverentia censeatur. Extrahentes tamen reliquias ex Cæmeteriis, Cryptis, vel Catacumbis intra, vel extra Urbem existentibus excommunicantur ex Constitutione Pauli V. an. 1613.

ARTICULUS IV.

De Adoratione Sacrarum Imaginum.

- I. *Imagines Sacrae, non secus ac Reliquiæ, adorantur adoratione respectiva per ordinem ad personam, quam representant.*
- II. *Sculptile, quod prohibetur a Deo, est Idololum.*
- III. *Deus, & Tres Personæ representari, ac adorari non debent, nisi sub imaginibus ab Ecclesia deputatis.*
- IV. *Deus, & Angeli per quandam metaphoram sub corporis imaginibus adumbrantur.*
- V. *Sicut imagines, ita etiam Nomina Sacra honore, ac adoratione digna sunt.*
- VI. *Cur magis nonnulla eorundem Sanctorum imagines adorentur, quam alia.*
- VII. *Quomodo in VII. Synodo generali dicatur, minori adoratione colendam esse Christi imaginem, quam ipsum Christum?*
- VIII. *Magis Christus, quam ejus imago adoratur, non solum si imago adoretur secundum se, tanquam res sacra; sed etiam si adoretur adoratione respectiva, quatenus primario Christus, & concomitanter imago adoratur.*

I. **E**X dictis de Adoratione Reliquiarum constat, Sacras etiam imagines adorandas adoratione respectiva, seu per ordinem ad personam, quam representant, atque adeo eadem adoratione cum illa persona coadorandas esse, non secus ac thro-